

ஓம்

த. ஸத்.

தேவாரங்கரம்

சுந்த அத்வைதி அருட்கவி

ஸ்ரீ விலகூணானந்தஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

பிரஹ்மாலுபவம்

அமரர் சி. அருணாசலமுதலியார்
அவர்களின் நினைவாக அன்பளிப்பு.

அளிப்பவர்:

திருமதி சியாமளா அருணாசலம்
(1982) இஃதுசீர்காழி.

திண்டுக்கல்

சுப்பாநாயக்கர் அவர்களால்

திருச்சிதைப்பள்ளி

ஜெகம் அண்டு கோ., டாட்ஸன் பிரவில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919

ஓம்.

தத். ஸ்த்.

பிரஹ்மானுபவம்.

1. உலகமுமுலகினுள்ள வுண்மையுமுலகமற்ற பலகலை நூலும்பண்பும் பண்டிதமுறையுந் தீமையலமறுமவத்தைமுத்தி யாகிடும்பந்தமியாவுஞ் சலமுறுமன துளேநான் சகசமாய்க்கண்டேனின்றே
2. அனைத்தினுமிச்சையின்றி யாக்த்திரமின்றிநின்ற மனித்தரேபிரமநிட்டைக் குரியவர்மகிழ்தலின்றி வினைத்துயரின்றிநிற்க வேண்டிவெதொன்றுமின்றி மனைத்துறுமார்க்கங்கொண்டுமன்னுதல்வேண்டுமாதே
3. பாகியவிச்சையுள்ள பாபிகட்கில்லைஞான மேகியமனதையெங்கு மின்றியேயென்ன தாக்கிப் பாகியமற்றுநின்ற பரமமேபதியதாகத் தாகியங்கொண்டுநிற்குந் தன்மையேதனித்ததாமே
4. வெளிமுகங்கொண்டுநிற்கும் வீணைரப்பற்றதாக வெளிகடந்தங்குநிற்கும் வேதரைவிரும்பவேண்டு மளிபலதேடும்போல் வகத்தினாலறிவைத்தேடிக்களிகொளவேண்டுமென்று கருதினேன்கருத்தினாலே
5. சோத்திரவீன்பங்காணத் தூரியமேநிருவிகற்ப மாத்தியமென்றுமுன்னே ரறைந்தனரறிந்திலாயோ கூத்தியைப்போலக்கூடிக் குதிப்பதுமறிவிலாத வாத்திமத்தன்மையென்று வருவதுவழக்கமாதோ

6. பற்பலவழிகளாலே பரமதைப்பார்ப்பரென்று
விற்பனருரைத்தநீதி வேதமேயென்றுமெண்ணிக்
கற்பதுகடனென்றன் கருத்திலையென்றதாலு
முற்பவமொழியவிச்சை முடிந்ததுமுத்திதானே
7. வேதநூற்காணவின்னே விழுமியபொருளேயுன்னை
யேதினாலுணரலாகு மென்றெனையிழுக்குமாந்தர்
வாதினாற்கேட்டதற்கு வழியிலைவாரமென்றே
யோதுறுமுனையேகாணவுலுத்தரென்றெண்ணினேனே
8. ஒன்றிலும்பற்றிலாம லோரிடமிருப்பிலாம
லின்றெனாமகமிலாம லிருப்பதுமில்லாதாகி
நன்றிதுதீதென்றெண்ணு நாட்டமுமின்றிநானு
மென்றறிவொன்றேயென்று மிருப்பதுஞானிகட்கே
9. ஆகமமுழுதுந்தேர்ந்து மறிவினையறிந்தாரில்லை
யேகமாமவத்தையாக்கி யெங்குமாய்நின்றதன்னை
யூகமோடுணர்ந்துமுண்மை யுற்றவரடியேதாழ்ந்தும்
பாகமாங்காலந்தன்னிற் பரநிலையடைதல்வேண்டும்
10. தாமதஞ்சுவலயினிற் சத்துவமொன்றதாக
வாமிடிதெயெந்தநாளி னாகுமோவயனினைனே
நாமிதுவதுவென்றெண்ணு நாட்டமுமுறியநாட்டிச்
சேமமேசெய்துமிக்கச் சேரிடஞ்சேர்ப்பிப்பாயே
11. எங்குமாஞானம்வந்தா லிலையதுவுலகமில்லை
யங்கெலாமரனையாகு மென்றனனதுவுமில்லை
யிங்கிலைநானுமில்லை யென்றதாலீசனில்லை
நங்குருநாட்டமின்றி நாட்டுவனயனத்தாலே

12. உலகமேயுலகமென்று முணர்ந்தனனொருநாட்டன்னி
 னிலையெனவுணர்ந்தேனிப்பா லிலையெனிலில்லையாமோ
 நலமலிநாட்டமத்தா னாட்டினருலகநாட்ட
 மலமதுவாகுமென்று மதித்தனன்மனத்தினாலே
13. சீதரன்முகுந்தன்செல்வன் ஸ்ரீபதிசேகரன்ரு
 னாதரவென்றுபோற்றி யடியிணைபணிந்துநீற்றிப்
 பாதமேபற்றிநின்ற பற்றையுமறந்துமத்தா
 லோதொனாவுலகந்தன்னி லுயருவதென்றனாலோ
14. சோதனஞ்செய்துநின்ற சோதியேதுரியநிட்டை
 யேதினுமியாரினாலு மேற்பதுமில்லையந்தக்
 காதையே கண்டிநானுங் கத்துருவகத்தைத்தள்ளிப்
 பாதையிற்பதியைக்காணப் பக்குவமிருப்பதாமே
15. நிட்டையிலிருக்கவென்ற னினைப்பிலாநீக்கியந்த
 நிட்டையிலிருக்கவேண்டு நின்மலநிட்டைதன்னி
 லெட்டுவதில்லைமிக்க வியலறிவதனையெண்ணு
 நிட்டையேசாதித்தந்த நிலமுறவேண்டுமன்றே
16. சகமயலனைத்துநீர்ந்துஞ் சாத்திரங்குழைக்கையூடு
 மிகவுமேயென்னைக்காட்டி மீட்டிடலாகாமிக்க
 வகமுனதடிமையின்றி யாகுமோவடியேனுக்கு
 மகமதியருளிச்செய்து மாற்றுவமாற்றவேண்டும்
17. சதுர்விதவேதசாரஞ் சத்தினிபாதமாக
 மதிநினைவற்றுமான யோகமுமதித்துநோக்கிப்
 பதியிடைநின்றநாளும் பாகமாய்நின்றநாயேன்
 மதுரையினம்மைமீனாள் மலரடிமதித்துய்வாமே

18. அந்தணரில்லைநீச ராவதுமில்லைமாதர்
பந்தயமில்லைமாட்டாப் பதியுளரில்லையென்று
முந்தியபாலரில்லை மூத்திரக்குழந்தையில்லை
வந்துளசகங்களில்லை வருவதுமொன்றுமில்லை
19. சாதியுமில்லைவேத சாத்திரமில்லைநாளு
மோதியபுராணமில்லை யுத்தமரில்லையெங்கு
மாதியாமவனையாகு மந்திலையடைந்துளோருக்
காதியுமந்தமில்லை யம்முறையாவேணின்றே
20. சாங்கியமில்லையோகஞ் சார்மதமில்லைமிக்க
வோங்கியசைவமில்லை யுறுவதுமில்லையாகு
மேந்தியதுவிதமில்லை யெண்ணிலாவதுவுமில்லை
வாங்கியவழியுமில்லை வாதமுமில்லையில்லை
21. சாக்கிரமூன்றுமில்லை சார்மதமில்லையெங்கு
மாக்கியவறிவுமில்லை யகரினேவில்லையாக்கு
மோக்கமுமில்லைமூன்று முதல்வனுமில்லைமூன்றுட
பாக்கியுமில்லைபாராப் பதிநிலையொன்றுண்டாமே
22. மனந்தனைமீயுத்தியெண்ணி மாற்றினேன்மாறமாட்டந
தினத்துடனென்னைத்தாக்கி யிழுத்ததுமென்னதுன்ப
மனத்துயரொன்றுமின்றி மகிழ்வதுமெந்தநாளோ
கனத்துறவடைந்தவென்னைக் காட்டிடாய்ககனவம்மா
23. சூத்திரரறியொணாத சூத்திரவான்மாவைத்தா
னேத்திரத்தறியலாகு நித்தியசகசமுற்ற
பாத்தியரகத்தைநாடிப் பரமமேதானுமென்று
காத்திரந்துடற்குளாகக் கண்டவர்கதியுளோரே

24. காணுறும்பதார்த்தமெல்லாங்கண்ணெனக்கண்டுதள்ளி
வீணினைப்பதினமாற்றி வேதநூற்கலையுணர்ந்து
மாணலாவலியலாத வம்பரமதினநீத்து
நாணுறுநற்போதத்தை நாடுதனமக்குநன்றே
25. நேற்றுநானிருந்தேனிந்த நிர்ப்பீஜசமாதிதன்னி
லாற்றுவனதனுக்கெட்டா வாத்துமமதற்கப்பாலே
நீற்றகமறுத்துத்தள்ளி நிருவிகற்பமுங்கடந்து
வேற்றுருவறுத்துநின்ற விண்ணதேயானேனின்றே
26. சிரவணநான்கேயென்று செப்புவர்சிறந்தமேலோர்
சிரவணம்வாக்கியார்த்தஞ் சிற்பரவேதாந்தந்தான்
சிரவணம்பதார்த்தமாகுஞ் சீரியசமாதியென்னுஞ்
சிரவணமென்பரீதே சிறப்புடனறிகமாதோ
27. சாக்கிரங்கடந்துநின்ற சகசமேசகசமென்ற
லாக்கிடுமதுவுமல்ல வத்துவிதத்தைநேரே
சாக்கியாயறியுமிச்சை சார்ந்தவர்சகசரல்ல
பாக்கியமிருந்தாலன்றே பழகுவர்பரமரிட்டை
28. சோதியுங்கடந்துநின்ற சோதியேநட்பென்றான
வாதியாஞ்சமாதிதள்ளி யாகுவரவரேயென்று
காதையிலிருக்குமத்தைக் கழறுவர்ககனவாண
ரேதினுமறியொணாத தென்பர்களியலதாமே
29. சகத்தோற்றமில்லாளுனஞ் சார்வதேயாரும்பூமி
யிகத்தோற்றமென்றனக்கு மெப்போதுமில்லாதாகு
மகத்தோற்றமருளுவாயோ மாதவாமகிழ்தலின்றிச்
சகத்தோற்றந்தோற்றுளுனஞ் சத்துவாபத்திதானே

30. சொப்புனசகத்தையுண்மை சொற்றவர்மூடரென்றே
செப்புவானுமின்றிச் சேதனனானெயன்று
யிப்புவியில்லையென்று மெண்ணியவதிகாரிக்கே
மிப்புவியில்லையாகு மென்றதுயறைகுவேனே
31. ஆத்துமசகத்தினுள் துவதுவதுவியாகச்
சோத்திரச்சுவையேமிக்கச் சுகமெனவெண்ணுமூட
னேத்திரமெனக்குரியே நின்மலமாச்சுயுண்ணப்
பாத்திரப்படுத்திநின்ற பரமதைப்பார்க்கவேண்டும்
32. பல்வளமிக்குந்தேவா ரத்தினிற்சனித்தும்பாக
மில்வளஞ்செல்வம்பூமி யின்னமுடனேவிமக்க
ளில்லறமிருக்கவைத்து மென்னையிவ்வளவுக்காக்கு
மல்லனையின்னுமிந்த மாற்சுகமளிப்பதானே
33. பாசமேயோடிநாளும் பரம்பரசொருபமாக
வேசையர்மனம்போலாக்கி விட்டனையெண்ணைமிக்க
நாசமுள்ளதுவோவிந்த நற்சுகமென்றுகூப்பி
மோசமேபோனெனென்னை முன்னுளவாறுசெய்யே
34. ஆயிரந்தரஞ்சொன்னாலு ம்ப்படியறியுமுன்னை
வாயினுற்கூறிக்கூறி வழியழிந்திட்டநாயே
னையினேனேராக்கண்ட நற்குணமகற்றிநின்ற
தேயமேபெரியதென்னத் தெரிந்தவர்செப்புவாரே
35. ம்னவதிதேவசந்தர ராதியான்வருவதாலு
மினவுறுவையன்றேவ விறுமிகப்பிடாரியாலு
நனவுறுமின்பதுன்ப நானெனவெனக்கேயென்ன
வினலிபேவருந்தலாதி தெய்விகம்விளம்புவாரே

36. தான்லாதானதன்னைத் தானெனக்கருதமத்திற்
 ருனெனத்தாக்குஞ்சீவ சகத்தினாலாகுந்தானுந்
 தானநற்கரணத்துண்டாந் தன்மையுந்சன்னதென்னுந்
 தீனமேயாதியான்மீ கம்மெனத்தெளிசுவாரே
37. சத்துவசேடனீங்கிச் சகசமேயாகவென்ற
 வித்தலவிச்சைகூடா வெண்ணமுங்கூடாவெண்ணு
 மத்தலங்கூடாவாகு மாத்துமசொரூபநாட்ட
 மத்திபங்கூடாவத்தான் மகிழ்வதுங்கூடாவாமே
38. ஏகமாந்தன்மையுற்று மெங்குமாயாவதற்கு
 மாகாமறிவுநீங்கி யாரையுமணுவாயெண்ணிப்
 பாகமாளுனமுற்று பதத்துடனிலத்தைப்பார்த்து
 மூகமாயிருத்தருளே யுண்ணிலையிருத்தலென்பர்
39. ஆண்டவனுலகசிருட்டி யறிந்தவனெவைசெய்தாலு
 மீண்டியசெயலேயில்லை யிலையெனவறித்தேனின்று
 மாண்டவரெதனைக்கண்டார் மண்ணதையறிந்தாரென்றுங்
 காண்டவனானென்னக் காண்பதுங்காணமாட்டான்
40. தோலினுற்பிண்டம்போலத் தோற்றிடுங்குமேயென்னை
 யாலேபோலாட்டிவிட்டா யாரைநீவிடுவையுன்னை
 யோலகொண்டடக்கலாமோ வுண்மையானமுற்று
 லாலமரப்பனானை யடக்கலாமென்று தீர்வை
41. திரண்டுருண்டிருக்குங்கொங்கை- திரமெனக்கண்டுமூழ்கி
 வரண்டுமேநெஞ்சமோடி வாடினாயகமேயுன்னை
 யிரண்டறுளுனத்தாலே யீடுறப்படுத்திமிக்க
 வசம்பெறுமான்மவாழ்வில் வழிப்படவழங்குவனே

42. எத்தனைபுத்திதான மியம்பினுமேறவில்லை
யத்தனைமூடான வறிவிலேனுன்னையின்றே
யத்தனாரானையாலே யாக்கியேயடிமையாகச்
சுத்தமாமான்மந்தள்ளிச் சுத்தரமாகுவேனே
43. பேர்பெறும்பெரியவிற்பம் பேணியேகாணுதோர்க்கு
மார்தருமுலகவிற்ப மதுநசைகீராதென்ற
னூர்தனிநிச்சயந்தா னுண்மையீதென்றுரைப்ப
ரார்தருகமலச்செல்வி யமர்ந்தறையகமார்தேவே
44. அன்றுகாண்டபனுக்கு மாரணமருளிச்செய்த
நன்றதைநலமாய்க்காண நலமிலார்நவிலுவார்க
ளின், நறையறிந்தசேதி யியம்புவதென்னேவென்ற
னன்றறிகண்ணன்சொற்ற நல்வழிநலமிதம்மா
45. இகத்துள்வெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணலாலே
யகத்துளஞானமுற்று மோடியவதனாலின்னு
மகத்துறுமான்மசித்தி யடைவதற்காகவேண்டிச்
சகத்துளசாதனங்க ளனைக்கையுந்தவிரவேண்டும்
46. யாதினுமொன்றினைசை யிருந்திடுமாகின்றயாது
மேதினாற்கண்டொற்றி யியனமசொருபநாட்ட
மாதியாலறிவையாய்ந்து மத்துவிதத்தைநேர்ந்துஞ்
சோதியேயாகவேண்டித் துணிவுடன்றொடருவேனே
47. வஸ்திரமொன்றிருந்தால் வந்திடும்விவகாரங்க
ளஸ்திரமிருந்தாலாரை யாகினுமெய்யவெண்ணு
முத்திரையிருந்தாற்கர்வ முழங்கிடுமுயற்சிபோல
வித்தினமிருந்துமஃதை யிடுப்பினிலிருக்கவேண்டேன்

48. சகத்துளவிச்சையெல்லாஞ் சாந்தரையென்னசெய்யு
மிகத்துளபோகமெல்லா மீசனையிழுக்குமோசொல்
மகத்துவமுடையமாந்தர் மண்ணினிலிருக்கமாட்டார்
தகர்ப்பதுந்கனியேயன்றோ தற்பரானந்தமாமே.
49. சகுணரூபத்திலென்றன் சாரகம்பற்றவில்லை
தகுதியாயென்றனக்குஞ் சாற்றியதன்மைதன்னைப்
பகுதியின்பாரமாமோ பாண்டியநாடாவுன்ற
னகமுனிமுனிவராலு மறியொணுவகத்தீசாவே.
50. பலசன்மப்பழக்கத்தாலே பலபலவிதமாயுள்ளஞ்
சலனத்தையுண்டுபண்ணிச் சலிக்கின்றதானதாலே
யலமறுமடியேனுக்கு மந்திலையகமேயாக்கி
மலமிலாவுண்ணைப்போல மாற்றுவாய்மகத்தின்றேவே
51. மத்திமகுணங்களென்னை மாட்டுதேமாதவாவென்
னுத்தமகுணத்தையீந்து முன்னியேயறியவைத்துச்
சத்தியபரமான்மாவிற் சரிப்பதுகடனென்ற
னித்தியசொரூபமான நின்மலரினைக்கண்டேன்
52. ஆளினொலாக்குஞ்செங்க லதனையேபச்சைதீரக்
காளையாயிட்டுநீற்றிக் காந்தினூர்பின்னேதண்ணீ
ராளினுமசங்காபோல வறிவினையறிந்தபின்னர்க்
காளையாமாதர்செல்வங் கலந்திருந்தாலுமீதே
53. சாதனமொன்றுமின்றிச் சாற்றியசகசரிட்டை
யீதலுமறமோவென்று மியப்பினரிருடிமார்க
ளாதலாலடியேனுக்கு மப்படித்தானமெல்லா
மீதலேகடனென்ற னியலதுமீவாயன்றே

54. எத்தனைமுயற்சிசெய்து மென்மனோவாதனாக
மத்தினாலன்றியாகா வென்றதுமறிந்தபின்னு
மித்திரமனைத்துமின்றி யீறுருவமைவுளோர்க்கு
மத்திரமருளிச்செய்ய வமைந்ததுமரியதன்றே
55. நீயெனநானென்றாகு நிமலமில்பதத்தைநாளு
மாயெனவிட்டவர்க்கு மறிவுறுமரியசோதி
வாயினாலறியவொண்ணு வத்துவேவழக்கமாக
மாயிறுஞாலமித்தின் மகிழுவங்குருவாயூரே
56. சகத்துளமாந்தரெலாஞ் சகமயக்கத்துளாழ்ந்து
மிகப்பொலிகின்றரென்றன் மீட்சியைமீட்டவெண்ணி
யகத்துறுமன்னையென்ற னுட்டமேயறிவேயுன்னை
யிகத்தினிவெண்ணினேரே யெங்குமாயாகுவேனே
57. தாமதகுணமெக்காலந் தவிருமோகுருவாயூரி
னமெதுமிருக்குமிந்த நாரணநண்புமிக்கும்
பாமரவடியேனுக்கும் பாகமாயருளிச்செய்ய
வீமனுக்கினையனுக்கு விரித்ததையருளல்வேண்டும்
58. உய்யவேசோடகால முளமலைந் திட்டதந்தேதா
பையவேமனத்தைவீட்டிப் பரம்பொருளடக்கிமிக்க
வையமும்வானுமில்லா வழக்கமேவழக்கமென்று
செய்யகங்கொண்டிநாளுஞ் சீக்கிரமடையலாமே
59. வேண்டியநூல்களெல்லாம்விரித்துரைத்தறிந்துமுன்
யாண்டிடலரிதேயப்பா வையனையரனையென்ற [னை
னாண்டவனீயேயென்னை யாக்கிடக்குருவாயூரி
னீண்டியபெருமைதன்னை யியம்புவதென்றனாலோ

60. ஆலின் கீழ் நகால்வர்க்கு மருளியபெருமை நன்னை
யோலையிற் படித்து முன்னை யுளவறிந் துய்யமாட்டா
வேலையிற் கிடந்தழன்று வேலையை யகற்றி மால
நீலநேரகத்துளாரை நிலைத்தகறி துத்துவாயே
61. செப்பியசகத்துளோரின் சிறிதறுஞ்சித்திதானு
மப்பமாமதனில் யானு மதிசயமடையமாட்டே
னெப்பியவகத்துளாறு முயரமிர் தத்தின்றேவே
யப்படியிருந்தாலன்றே வறியலாமறிவுதன்னை
62. சகவிவகாரமெல்லாஞ் சகசர்க்குச்சகசமாகு
மிகவதுவாகவெண்ணி மின்றளிர்ப்போதநீக்கி
யகநினைவற்றயோக ராகுவரவர்க்குநீதி
யகமிதினில்லையாகு மென்பர்களறிவறிந்தோர்
63. பாலினம்படித்துப்பாவைப் பார்க்கிலாப்பாவியேற்கு
மாவினம்போதாதத்தா லாகுமோவாகிடாதோ
வாவிலையாக்கிரித்த மாகுறுமறிவையீந்து
னெவையுமகற்றிநின்ற நுண்மையுமகற்றுவாயே
64. அப்பனேமணியேயென்ற னாகமேனாமிக்கத்
தப்புறுமடியேன்செய்த தப்பிதமனைத்துநீக்கி
யிப்புவிநாட்டமன்று ளிலங்கியவீசற்காக்கிச்
செப்பியபடியேசெய்து சீக்கிரமருளல்வேண்டும்
65. தூலமூன்றுடனேதள்ளித் தூரமாந்துரியம்பார்க்க
வேலையென்றலென்ன யியம்புவனென்மனத்து
ளாலிலேயமருமையா வாசனையடியேனுக்குந்
காலிலாமனத்தையீந்து கதியருளருளுவாயே

66. இசண்டிலா ஞானமேற்க வெண்ணிலிரண்டேயாகு
முரண்படுமகையுநீத்து முத்தியினிச்சைதள்ளிச்
சாதமாஞ்சகசந்தானஞ் சாந்தமுமகற்றியப்பா.
லுரந்தழீயிருந்தபார்வை யூறுஞானமாமால்
67. வேண்டிலேன் விதனவார்த்தை வேதமுங்கடந்துநேதித்
தாண்டியினிலைமைபெற்ற வடியனேற்க ணுவயில்லா
வாண்டவனீயானாலு மடியானதனாலொன்றந்
காண்டிடுங்ககனவீசா கற்பநாட்கடந்துகாணேன்
68. உள்மனம் பிராந்திகொண்டா லுயருவதுண்டுசர்ப்பந்
முள்மனம்பிராந்தியற்ற லுயருவதில்லைசர்ப்பந்
தள்ளுவதனைத்துந்தள்ளித் தனிநிலைகொண்டபோது
மெள்ளளவுலீகத்தோற்ற மிருப்பதுமெத்தினலோ
69. எத்தனை நூல்கள்கற்று மியம்பியமுத்திகிட்டா
தெத்தனை தரமுங்கூடி யேகினுமனதடங்கா
தெத்தனை தலஞ்சென்றாலு மேகமாந்தன்மைகூடா
முத்தனையறியவேண்டின் முத்தனாயிருக்கவேண்டும்
70. சொல்பவர்செய்யமாட்டார் சொல்வதோர்காரியத்தை
யில்வழியறியாமாந்த ரியம்புவரினிமையென்றோ
பல்வழிவேதஞ்சொல்லும் பரவழியெதுவென்றாய்ந்து
நில்நிலையதுவோயாகு நிருமலமனதேயின்றே
71. சித்திகள் பலதுஞ்சேர்ந்து சீரியஞானஞ்சேதித்
துத்தியில்லாமலாக்கி யுறவழித்ததனாலின்று
கத்தனந்தன்மைவிட்டுக் கரியதுங்கழலவிட்டு
முத்தனாயாகிவிட்டு முடிவிலாததுவும்விட்டேன்

72. பேச்சிலாநிலையேமிக்கப் பெரியவர் பெரிதேயென்பர்
வாச்சியமகற்றியுள்ளே வத்துவையறியவெண்ண
லாச்சரியந்தானீது மாகிடலறிதேயென்ற
னீச்சிலேபட்டதெல்லா நின்மலமாகுமன்றே
73. வனிதையராசைகூடா வந்திடுமுத்தமர்க்கும்
பனியுறுமத்திமற்கும் பாலனைக்குறித்தேயாகு
நனியுளநாடினர்க்கு நாட்டினர்க்காகவேண்டி
வனிதையைமணஞ்செய்தாக்கி வரிப்பதுமதமாமே
74. ஓயிலழகுடையமாக ருட்கனையநஞ்செலுத்தி
யயிலுடையம்மானென்ற குகமேயருமைமிக்கப்
பயிலிதுபழக்கமான பரஞ்சுடர்ப்பரமானந்த
வெயிலிதோவெயிலென்றென்றே வேற்றெணங்களைதருனே
75. மந்திரஞ்செபங்களோம மாற்றியமனதிற்குரனே
தந்திரந்தோன்றுமென்று தயவுளோர்சாற்றாநிற்ப
ருந்தனதிடையேநின்று மூழதையறுத்துநின்ற
லந்தமாமாதியற்ற வறிவதுவாகுவாரே
76. சுகநிலைமறந்துநின்ற சத்துவர் தமக்குநீதி
யகமீலையென்றுநானு மறிந்தனனனுபவத்தா
லிகபரமிரண்டிமற்று மேத்தியவறிவைத்தள்ளி
யுகமுடிநாளுமாளா வுள்ளமேயாகுவாரே

வேறு.

77. ஆதிமுதலின்றுவரை யகத்திருந்து
மனுபூதியடைவுகாட்டிக்
கோதிலதா நெறிகாட்டிக் கொண்டிருந்துங்
குதித்தோடிப் போனதென்ன

நீதியிதோ வென்றழுதே நின்றபடி
 நிற்காதோ நிருவிகற்பம்
 பாதிவழி பாதையிலே புாதகன
 மடியேனைப் படுத்துவாயோ

வேறு.

78. வீணாகப்புத்தகத்தி லுள்ளதெல்லாம்
 விளம்புகின்றாரீதென்றே வியப்புமேலா
 மீனாகாவியற்பரம ரகசியத்தை
 யெப்படியோ வாய்மொழியா வியம்புகின்றார்
 காணார்கள்கண்டாலுங் கண்டதில்லை
 களதாரக்கேட்டாலுங் கேட்டதில்லை
 நாணாதநாணமீறு நாதரெல்லா நாற்காட்டி
 னவிலுவது நலமாமன்றே
79. ஞானிக்கும்பிராரத்தங்க ணவில்வது ஞாயமன்ற
 மேனெனிலவார்தனாக மிழுப்பதுமில்லையத்தா
 லானியுமில்லையான லடைவபோ லுலகத்தோர்க்குப்
 பானியமிருப்பதாலே பகரலுங்குற்றமில்லை
80. தன்விவகாரமெல்லாந் தானியற்றுதலேமேலா
 மன்விவகாரமெல்லா மன்னனேயிற்றல்வேண்டு
 மென்விவகாரமற்று மிருப்பதெயன்றனக்குங்
 கன்மனங்காணவிந்தக் காரியங்கணித்ததாமே
81. காலத்திற்கேற்றவாறு கோலமுஞ்செய்யவேண்டும்
 பாலர்களிடத்திற்பாலர் பண்டிதரிடத்திலஃதே
 நாலினேர் பூமியுற்ற நல்லவரிடத்தினிலே
 யாலின்கீழமர்ந்தபத்த ரவரிடமவரேயாகும்

82. நாளெலாஞ்சாத்திரத்திற் கழிந்தனநாரணின்
 னாளிலேநாட்கழிக்க நமனுண்டோநவி லுவாய்யநீ
 யாளெலாமஃதேயான லாரடையடைவதென்றே
 மாளுவமனமுமாண்டு மதிப்பதுகடனாமன்றே
83. இல்லறத்தொடர்பறுத்தோர் தம்முடனில்லறத்தோர்
 நல்லறமியற்றவேண்டி நாளினுநவிலக்கூடா
 வல்லதுவிவகாரத்தி லதிகமாமகமுங்கூடா
 வல்லலென்றறிந்ததந்த வகமதுங்கருமமம்மா
84. ஆருடன்பேசினாலு மமிர்தம்போ விருக்கவேண்டும்
 வேருடன்பேசலாகா விரித்ததையுரைக்கலாகா
 காருடன்கலத்தல்கண்டு கதிபெறவிலகவேண்டு
 முருடன்பழகலாகா வுணர்வதுஞ்சாதகர்க்கே
85. நம்மனமெஃதோவஃதே நாட்டுளசரங்களெல்லா
 மம்மனமிருப்பதாலே யகண்டமாளுனமென்ப
 ரெம்மனமொன்றிலாது மிருப்பதுநாமென்றெண்ணி
 யம்மனவிசாரமுள்ளி யாவதேயான்மனானம்
86. பிரபஞ்சமதிற்பிறந்து பிரட்டியதுன்புமெல்லா
 மரன்செயலாலேயோடி யழிந்ததுமதிசயந்தா
 னுரமுடனுலகத்துள்ள வொவ்வொருவரையுமிந்தத்
 தரமுடனிருந்தமாயை தானிஷயென்பனனே
87. மனமுதற்பதினன்கான மன்னுமிந்திரியங்களாலு
 மினபுலிதுட்டசீவ ரிவர்களாலாகுந்துன்ப
 மனதுடன் நனதாயெண்ணி மகிழ்விலாத்துக்கமாதி
 யனகனேயாதிபெளதீ கம்மெனவறகுவாரே

88. இருந்துமென்வாதனைக்கு மென்செயலாலேயென்ற
 னருந்திடலொட்டாமாய யவீத்தையென்றறைவரத்தை
 யுருந்தினவரணியாக்கி யுத்தமக்குருவாய்வந்து
 நிருத்துதல்செய்வாயென்ற னிருத்தனைநிமலரேறே
89. சேகரசந்திரன் றுன் சேர்வுறுஞ்செல்வமிக்க
 வாகனையடியேனுக்கு மருட்குருவாகிவந்து
 மாகமாநிலையாக்கி யத்துவிதத்தைநேரா
 யேகமேயானென்றெண்ணு மெண்ணமுமிறியமாதோ
90. சூதினாற்றுன்பமெல்லாஞ் சருக்கமாயடக்கமின்றி
 வாதுசெய்யகமேயாகி வழியறிந்தடங்கிரின்றே
 யோதியவுபரிஷத்து முரைசெயற்கரியரினனை
 யாதினும்றியலாமோ யாதவதிலகமன்னே
91. யாதினுமாளாவுள்ள மியாதிலேமாளுமையா
 வாதுசெய்யகமேயாகி வழியறிந்தடங்கிரிற்கும்
 காதியுங்கண்டகாலை கண்டதேகாணரின்ற
 சோதியுமல்லையப்பாற் சுகநிலையாகுமன்றே
92. ஞானமாதியுகோரூறு நற்குணநவிலுகின்றேன்
 பானமா ஞானம்வைரா கத்துடன்பலமுநண்ணு
 மானவைஸ்வரியங்கீர்த்தி மன்னுநூயாறுமாகு
 மானவரிதையேமிக்க மகிழுவரறிஞர்மாதோ
93. வாதனைமனதைவிட்டு வழிவரவில்லையென்ன
 வேதனையீதுமீசா வெண்குணமெனக்குத்தானு
 மாதவவவணைவந்து வரமளித்தருளல்வேண்டுஞ்
 சீதராநினனையன்றி நினைகிலேன்சொப்பனத்தும்

94. என் றனைமயலிலாழ்த்தி யீசனின ருளையீர்த்துப்
பன்றியின்மனம்போலாக்கிப் பரமிகுமபத்தியில்லா
வன்றுறவடைந்தநாயேன் வாழ்க்கையின்வழக்கமற்ற
வென்றனதறிவேயென்னை யிறக்கடித்தாதனன்றோ
95. உலகமேசெல்வமாக வுற்றிடவென்னபாவ
மலகினே துயரமுற்று மாகுவதெந்தநாளோ
மலையினினிருந்துகீழே மதியறவீழ்வார்போலச்
சலனமேயுற்றுநாளுஞ் சன்மத்தினடைகுவேளை
96. மாதரின்மயக்கந்தன்னின் மாழ்கியேமதியிலாதே
ஞதரவாறுமில்லை யன்றிருந்தின்றுகாரு
மேதமில்லடியேனுக்கு மின்னருளத்தினாலே
யாதவவுன்னைக்கண்டு யாதினும்பற்றினவேன்
97. எங்குமாய்நின்றவுன்னை யெப்படியடைவதென்னு
முங்கியமயக்கமென்றன் முயல்கந்தன்னிலில்லை
பங்குறுஞ்சீவனான பாதகவடிமைநாயே
னுங்களின்பாததாளி யொருவனுளொருவனன்றோ
98. சூத்திரநீயேயாகுஞ் சொரூபமாநாடீயாகு
மாத்திரமாகுமென்று மதித்ததுமதித்ததாமோ
நேத்திரமானவென்ற னிண்ணயரிருவிகற்பப்
பாத்திரவெள்ளிரீநிற் பாங்குறும்பரமநாதா
99. பல்லியாய்ப்பிறந்துநானே பழகியேயிருக்குமென்னை
யில்விலேயறியாமற்றா னிருக்குறும்மத்தவேளை
யில்லறிஞானமேவ விழந்ததோரியல்பினாலே
யில்லுறுஞானமுற்ற விசைநிலையாகினேனே

100. வேதனாற்கற்றுத்தேர்ந்தும் விண்ணவர் பெருமநின்னை
 யோதிலார் தமக்குநீயே யுரைத்திலேபோலுமுண்மை
 யேதுறவியற்குணத்தோ டென்றனக்காகவேகி
 யாதினுமிருக்குமிக்க வங்ஙனமருளுவாயே

ஓம் தத் ஸத்.

